Pregaria.cat

Entrada

Passió esportiva

Per SílviaP el dj., 25/11/2021 - 09:00

Tothom té aficions i hobbies diferents. Ningú ens priva del què realment ens apassiona. No obstant això, hi ha un interès creixent enfocat als esports. Sigui un esport individual o un en grup, comparteixen un paral·lelisme amb la religió: hi ha un compromís individual darrere a la vegada que ens transmeten uns valors i unes lliçons semblants. Si ho englobem tot sota un mateix propòsit seria treballar per tal d'aconseguir un comportament adequat.

Justament, fa una setmana, abans de jugar un partit de bàsquet, hi havia uns infants d'uns 12 anys jugant a la pista. Tots concentrats i, a la vegada, feliços de fer una cosa que els apassiona. En aquests esports no hi ha bons i dolents, sinó que els valors són els que passen en primer pla. Companyerisme, per exemple. Qui pot jugar en un equip si no hi ha cap tipus de relació entre ells, si en comptes de ser amics passen a ser enemics a la pista, si l'únic que importa és el triomf per davant de totes les altres coses… Per aquest motiu, disciplines com aquestes es vinculen amb la religió: com es crea una comunitat cristiana, jueva o islàmica sense que els creients no cooperin en grup?

Tal i com Jesús es va sacrificar a la creu, els esportistes es sacrifiquen personalment pel bé del grup. Quants jugadors han cancel·lat algun tipus d'activitat perquè havien d'anar a entrenar o jugar un partit? Setmana rere setmana aquest sacrifici es demostra entre els companys i amb l'entrenador. Un entrenador que podria representar la figura de Jesús. L'escollit que guia els deixebles a seguir aprenent i adquirint valors. D'aquesta manera, no vol dir que acabem essent els millors jugadors, però estarem aprenent a ser millors persones.

Per altra banda, aquest sacrifici també es veu amb els creients. Anar a missa i escoltar la paraula de Déu per reflexionar. Diumenge és el dia del Senyor, com ho podria ser el partit de bàsquet pel qual portes entrenant setmanes o, fins i tot, mesos. Les pregàries ajuden als creients així com als jugadors. Tot es basa en la nostra constància i esforç. Cal també mencionar com molts jugadors professionals, Messi o Xavi Hernández, per exemple, es fan el senyal de la creu o altres gestos religiosos, bé sigui abans del partit, quan marquen un gol o quan es lesionen. Això significa que la religió els dona suport ens els moments més importants de les seves vides.

Finalment, la fe no només es demostra dins l'església, però es va enriquint gràcies a les diferents lliçons de vida que anem experimentant. Per aquest motiu, el llaç entre la religió i els esports és present en el nostre dia a dia. Al final, amb la fe i els valors podrem arribar a qualsevol meta. "He fet la bona lluita, he acabat la carrera, he guardat la fe" (2 Timoteu 4:7).